

Welke invloed heeft het huidige economische klimaat op ergonomisch beleid?

Tijdens zijn verkiezingscampagne beloofde Barack Obama dat hij de regelgeving op het gebied van ergonomie zou verbeteren. Naar verluidt heeft hij gezegd: "We gaan een regering krijgen die ervoor zorgt dat arbeidskrachten niet onnodig gevaar lopen". Nu, bijna één jaar nadat hij president van de VS is geworden, is er op dit gebied nog niet veel veranderd. Dat is ook niet vreemd gezien de omstandigheden en de problemen waarmee Obama geconfronteerd is sinds hij beëdigd is: van een oorlog in Irak en Afghanistan tot stamcelonderzoek en een hervorming van de gezondheidszorg, en wat te denken van de wereldwijde recessie?

Dit roept de vraag op in welke mate werknemers, werkgevers, politici en opiniemakers in deze zware tijden gedwongen moeten worden aandacht te besteden aan [ergonomie](#) op de werkplek. Men zegt dat de recessie waarmee de wereld nu te kampen heeft, de ergste financiële crisis is sinds de Grote Depressie uit de jaren 30 van de vorige eeuw. In 2009 hebben we gezien dat de omzet in alle bedrijfstakken afnam, banken omvielen (of door overheden gered werden) en de economische activiteit wereldwijd enorm inzakte.

In moeilijke economische omstandigheden zullen private ondernemingen waarschijnlijk minder snel bereid zijn te investeren in ergonomische analyses en [ergonomisch meubilair](#). Met het oog op winstprognoses en de mogelijkheden voor besparingen zullen veel bedrijven ervan uitgaan dat ergonomie weinig of geen verschil maakt voor de algehele winstgevendheid en de financiële gezondheid van het bedrijf.

Een ander, optimistischer gezichtspunt is dat bedrijven, ter voorkoming van eventuele juridische consequenties, zo goed mogelijk hun best zullen doen om te zorgen dat het bedrijf goede **ergonomische richtlijnen** naleeft. Bovendien hebben bepaalde werkgevers het besef dat ze hun verzekeringspremies kunnen verlagen door in gedegen **ergonomisch beleid** te investeren, hetgeen voldoende motivering kan zijn om zich om andere redenen op het welzijn van hun medewerkers te richten.

Helaas lijkt het eerste, meer pessimistische gezichtspunt, het vaakst voor te komen, waardoor bedrijven nu minder uitgeven aan dergelijke middelen als ergonomische stoelen, bureaus en accessoires.

We zien dat, naarmate de recessie zich verscherpt heeft en er banen verloren zijn gegaan, de overgebleven werknemers vaak gevraagd worden (of zich verplicht voelen) nog langer te werken dan ze al deden, waardoor de noodzaak van **ergonomisch verantwoorde hulpmiddelen** juist toeneemt. In tijden van recessie is er ongetwijfeld meer stress: dit is een reden voor een toename van het aantal ongelukken op de werkplek die vaak over het hoofd wordt gezien en waar niets tegen wordt gedaan. En bovendien zal een werknemer, uit angst voor negatieve persoonlijke gevolgen, tijdens een recessie minder snel om ergonomische hulpmiddelen vragen, zelfs als hij of zij weet dat dit de productiviteit ten goede komt.

Het is nog nooit eerder van zoveel belang geweest dat de werknemers gemotiveerd, fit en gezond zijn en blijven. Juist daarom zouden werkgevers moeten nadenken over de langetermijneffecten van besparingen die zij denken te kunnen realiseren op het gebied van vermeende "niet-essentiële" hulpmiddelen voor hun personeel. In hun rapport "*Estimating the effectiveness of ergonomic interventions through case studies: implications for predictive cost-benefit analysis*" kwamen Goggins, Spielholz en Nothstein tot de conclusie dat "succesvolle ergonomische programma's de productiviteit met 20% kunnen verhogen." Deze 20% verhoging is een waardevolle verbetering die bij de meeste bedrijven zeer welkom is.

Links:

Ergonomie op de werkplek <http://www.colebrookbossonsaunders.com/articles/office-ergonomics.htm>

Ergonomisch meubilair <http://www.colebrookbossonsaunders.com/products.htm>